

Er det lovligt?

En formuende Dame, som ejer en anseelig Ejendom i en af Landets største Købstæder, og som har udrettet ualmindelig meget i velgørende Øjemed, bliver paa en uforklarlig Maade generet af samme Bys Politi, og da jeg tror, denne Sag kunde trænge til at drages frem, da den viser, *hvad* der kan bydes den „enlig stillede“ Kvinde, selv om hun er formuende og hører til det gode Selskab og har Omgang med Byens Honorationer, vil jeg udbede mig Plads i „Kvinden og Samfundet“ for en ganske kort Beretning om en lille Begivenhed, som nylig har tildraget sig i samme Dames Hjem.

En ung Pige af Frøken K.s Familie var for nogle Dage i Besøg hos samme. Frøken K. var gaaet ud for at besøge nogle Indkøb, og den unge Pige sad hjemme med et Haandarbejde. De Frøken K. kommer tilbage, ser hun sin Niece sidde og brodere, og paa en lav Stol ved Siden sidder Byens *hemmelige* Politibetjent og konverserer hende. Da han ser Frøken K., rejser han sig og gør en Undskyldning, han var kommen i Anledning af en Tyverisag, og fortalte nu en Historie, som aldeles intet havde med Frøken K. at gøre, da det var en anden Dame, der har samme Efternavn, som var bleven bestjaalen af sin Tjenestepige.

Opdagelsesbetjenten gik bort, da der ingen Oplysninger var at faa, men Jomfruen fortalte, at han havde gaaet og snuset omkring i Værelserne, taget de kostbare Sèvresporcellæns Platter ned af Væggene og undersøgt dem, og gennemsejlet Fotografiene.

Den unge Pige havde ingen Anelse om, hvem den Herre var, der sad saa ugenert og konverserede hende.

Som Betjent har han under forskellige Paaskud trængt sig ind i Huset, og nu kunde det vel være betimeligt at spørge: er det lovligt.

Maaske en kompetent Abonnent af Bladet vil som Jurist besvare dette Spørgsmaal.

En kvindelig Abonnent i en Provinsby.

Den 30. September 1900.

Saa vidt vi kan skønne, er vedkommende Politimands Opførsel ulovlig, og i Damens Sted vilde vi øjeblikkelig have meldt det forefaldne til den stedlige Øvrighed; men vi lader Spørgsmaalet gaa videre.

Red.

Kvindesamfundet „Concordia“*)

Hvis Opgave er at fremme Afholdssagen iblandt Kvinderne, havde Fredag d. 5. Okt.* indbudt til Møde i „Dansk Kvindesamfund“s Lokaler paa Nørregade. — Foreningen har sat sig det Maal at oprette et Redningshjem for Kvinder, som lider af Drikkesyge, — men den raader ikke over Midler til at føre Tanken ud i Virkeligheden.

*) Forsinket af Mangel paa Plads.

Vort Hjem.

At give en Forestilling om den Opdragerlærdom, som er samlet paa disse Sider, ligger udenfor vor Evne — endda Afsnittet ingenlunde kan kaldes udtømmende. Vi foretrækker derfor gennem Citat af større Brudstykker at egge vore Læsere til Selvstudium af disse Afhandlinger..

Frk. Brosbølls „Hjemmeundervisning“ begynder saaledes med en Lovsang over Landlivet, som sikkert vil vinde Samstemning hos vore Læsere: „Fugle i Bur og Børn i Byer passer kun slet og omtrent lige slet. Den frie Natur, Landet, er Barnets rette Tumbleplads. Som Foraaret kalder

for at vække Interesse for Sagen i videre Kredse, havde „Concordia“s Bestyrelse formaaet den bekendte Sindsygelæge, Dr. Geill, til at holde et Foredrag om „Kvinderne og Alkoholismen“.

Dr. Geill udtalte, at det glædede ham meget, at Kvinderne havde taget Kampen op imod Alkoholismen. Aarsagen til Drikkesyge hos Kvinderne kan være Hysteri; for de gifte Kvinders Vedkommende maa den ofte søges deri, at de føler sig ensomme, naar deres Mænd om Dagen er paa Arbejde; saa maa de have noget, som kan stramme dem op. Eller maaske forøder Manden sin Ugeløn paa Værts-huset; for at trøste sig tyer saa Hustruen ogsaa til Flasken. Hyppigst er dog Usædelighed Aarsag til Alkoholmisbrug; omvendt kan ogsaa det sidste være Aarsag til det første. — Hvad Kvinderne af den velhavende Klasse angaar, da henviste Taleren særlig til den Slaphed, som følger efter de store Middagsselskaber med deres mange Vine. Alkoholens ødelægger alle moralske Evner; dens forfærdelige Virkninger ser man bedst i de smaa Hjem, hvor Moderen drikker. Hun taber Interessen for sine Omgivelser, forsømmer baade Hjemmet og Børnene. — Den kvindelige Alkoholismes Betydning for Afkommet ligger ikke blot i det daarlige Eksempel, Børnene modtager, men maa meget mere søges i den Arv, som den fortrukne Moder giver sit Barn allerede inden Fødselen. Den daarlige Ernæring, som Barnet faar, hæmmer dets Udvikling og lægger Spiren til Idioti, Epilepsi o. m. a.

Ved at iagttage 10 Familier, hvor Forældrene vare ædrue, i Sammenligning med 10 andre, hvor enten begge Forældre eller den ene af dem var hengiven til Spiritus, kom man til det Resultat, at Chancerne for normal Udvikling af Sjæl og Legeme hos Børnene af de ædrue Forældre var 81,9 imod 17,5 hos de andre. — — — Naar der skal oprettes Redningshjem, maa det være for de laveststaaende, dem som ligger Samfundet til Byrde. Der maatte ydes dem Ro, frisk Luft, Bade og — fremfor alt — moralsk Opdragelse. Hjemmet maatte ikke ligge for nær ved København, for at ikke Byluften skulde friste dem til Tilbagefald.

Efter Foredraget var der Diskussion; Foreningens Formand, Fru Vivi Nordberg, bad de tilstedeværende give nogle Vink om, hvorledes „Concordia“ bedst skulde kunne udføre sit Forehavende. Hun havde været med til at stifte flere Afholdshjem for Mænd, ogsaa forsøgt det med Kvinderne, men uden Held. I Jylland kunde der faas et lille Hjem for 400 Kr., hvor der til en Begyndelse kunde huses 4—5 Kvinder, senere vilde Staten nok træde til.

Fru Silfverberg paaviste, hvorledes Kvinden ofte er denne Sags værste Fjende; hun vil ikke have sin Mand ind i en Afholdsförening, for „saa siger alle, at han er en Dranker!“

Frk. Fensmark opmuntrede til at begynde med de smaa Midler; hun havde selv med en Kapital paa 700 Kr. for et Aar siden oprettet et Hjem

paa Dyrelivet, saa Luftens og Vandets, Markens og Skovens talløse Flok lader sig til Syne igen, saaledes kommer ogsaa med Foraaret Børneskaren i Bevægelse for at gøre sin Ret til alt derude gældende. Naar Faaret kedes ved Staldens Halvmørke, naar Ko og Hest gør Uro i Baasen, fordi de vejrer Vaar, saa kan heller ingen Magt længere holde de smaa inde. Og deres Stemmer, jublende som Stærrens, deres ivrige Tilraab, deres utrættelige Legen, deres Opblomstren i Lys og Luft taler sit afgørende Ord for, hvorledes de passe der, hvor Dyrene er Legekammerater, Blomst og Sten, ja Sky og Hav udtømmelige Genstande for Iagttagelse, for Evnernes Brug og altsaa Udvikling, og mest maaske: Stof for den legende Fantasi, der efter Øjeblikkets Behov forvandler alt til alt og skåber sig en egen Verden, lige uforglemmelig og utilgængelig, naar engang Døren slaar i for Barndommens Liv. Kun paa Landet bringer de vekslende Aarstid

for mandlige Drankere; det staar endnu og har ingen Gæld, til Trods for, at der har været adskillige Fripladser.

Flere Talere opfordrede til Arbejde blandt Børnene; mente, at vi skulde lære dem Alkoholens skadelige Virkning. Der blev fortalt adskillige sørgelige Eksempler paa Følgerne af Kvinders Drikkeri.

Fru Nordberg sluttede med en Tak til Foredragsholderen og de tilstedeværende (blandt hvilke saas Afholdsfolk af forskellige Lejre).

Der var fremlagt en Liste, paa hvilken tegnedes 30 Kr.

A. P.

Manglen paa Siddepladser.

Bestyrelsen for Handelsstandens Sygekasse i Berlin har indgivet et Andragende om Siddepladser for Handelsmedhjælperinder. Bestyrelsen henviser til den Undersøgelse, der ved forskellige Læger er bleven sat i Gang, og i Følge hvilken mere end fire Femtedele af Sygdomstilfældene tilskrives Manglen paa Siddepladser. Af 15,543 kvindelige Medlemmer af Sygekassen har under forløbene Aar ikke mindre end 14,674 søgt Lægebehandling. Beretningen, der støtter sig til et rigtholdigt statistisk Materiale, gør opmærksom paa, hvor skadelig den uaf-ladelige Staaen er især for den unge Pige i Udviklingsalderen eller for den, der allerede har en eller anden legemlig Svaghed. Kommissionen tvivler om det private Initiativs Tilstrækkelighed og forlanger, at Lovgivningsmagten skal gribe ind.

I Studenterforeningen

holdt Fru Birgitte Berg Nielsen den 13. dennes et Foredrag om Hjemmet, der hørtes med livlig Opmærksomhed og gav Anledning til en længere Diskussion.

Den knebne Plads tillader os ikke i Dag at komme nærmere ind derpaa, men næste Gang vil vi meddele Hovedindholdet af det interessante Foredrag.

Folkeuniversitetsforeningen i København.

„Den elektriske Strøms Virkninger“. Söminemester H. Jespersens Forelæsninger i Folkeuniversitetsforeningen om dette Emne vil ikke, som tidligere meddelt, finde Sted om Torsdagen, men derimod Fredag den 2. November og følgende 5 Fredage.

Opmærksomheden henledes paa omstaaende Annonce fra Folkeuniversitetsforeningen.

Ejendommeligheder og Arbejder og forskellige Tilværelsesformer deres hele Rigdom af Indtryk lige ind til Sindet. Store, rolige, ofte tilbagevendende Naturindtryk drager de første uudslettelige Grundlinjer i Sjælen. Livet er usammensat, og Indtrykkene bliver klare og gennemskuelige. Børnernes Virksomhedstrang tilfredsstilles, fordi Arbejdet med Dyrene eller i Mark og Have giver rig Lejlighed til at være med. De fyldes med Forestillinger, der svarer til Virkeligheden, og erhverver en let tilegnet, ikke ubetydelig Kundskabsmasse, der allerede nu er anvendelig og senere bereder dem til at tage fat, hvor de ellers stod raadville og uden Forstaaelse. Endelig er der paa Landet en Mulighed for ensoomt Liv, der turde være en uvurderlig Fordel. De færdes paa egen Haand og slippe for Dagligstueopdragelsen, der gør dem til Miniaturudgaver af de voksne. De lever ikke stadig under Forældrenes Øjne, hvad der medfører stadig Rettelse og

Fuglepyntens Afskaffelse.

Naar Fugleværneforeningen „Svalen“ atter i Aar, nu Vintersæsonen staar for Døren, lader udgaa en Opfordring til Damerne om ikke at bære Fuglepynt paa Hætte og Dragter, saa er det i det faste Haab, at de Kvinder, der endnu ikke har lydt Opfordringen eller taget Afstand fra den forkastelige Mode, ikke vil betænke sig længere, men være med i Samfundsarbejdet: *Fuglenes Bevarelse*.

Saa længe Fugle- og Fjerpynt finder Købere, vil Fuglene vedblive aftage rundt omkring i Landene, men der er nu talt og skrevet saa meget om Ondet, at det *tyvende Aarhundredes* Kvinder med deres modnere Intelligens og udvidede Tænkemaade i Gerning sikkert vil vise deres Fremskridt ved at give Fuglepynten det Rejse-pas, den saa længe har fortjent, og det saa eftertrykkeligt, at den aldrig mere faar Lov til at forblinde Kvindernes Syn eller forlokke dem til at være inhumane for at tilfredsstille en taabelig Forfængelighedsmode.

Foreningen „Svalen“.

Parisernotitser.*)

Det er en Kendsgerning, som gentager sig i alle Lande, at Kvinderne daarligt kan enes om deres egen Sag. I Frankrig staar Striden idelig skarpt mellem Katolikkerne og „Fronden“. Hjemkommen fra London i Fjor var man begejstret for Samarbejde og besluttet paa at danne et nationalt Raad; men saasnart man var kommen indenfor egne Enemærker, blussede Striden op paany. Nu har Mrs. Sewall — som yore Læsere allerede ved — overvundet de første Vanskeligheder; Kvinderaadet er dannet. De franske Blade priser hende i høje Toner, fordi hun har kunnet udføre dette Kunststykke.

De amerikanske Kvinder gør Lykke i Paris. Det er især ved de mange Skole- og Undervisningskongresser, at man lægger Mærke til dem. Her er Kvinder fra alle Lande, alvorlige Tyskere i sorte Kjoler og Morlille-hatte, dygtige Englændere med deres evige Baedeker, blonde og blide Skandinaver, mørkøjede Skønheder fra Italien og sky orientalske Kvinder. Mest populære er alligevel friske selvhjulpne Amerikanerinder; kommer hun i en parisisk Kjole, finder man hende uimodstaaelig.

Man har ved en Lægekongres bl. a. diskuteret Sygeplejerskernes Stilling og resolveret, at alle Hospitalsplejerskerne burde have det røde Kors'.

*) Disse Notitser ere af Mangel paa Plads bleven forsinkede nogle Uger, men turde alligevel for mange endnu have Nyhedens Interesse.

Red.